

Thuis te Borgerhout is op 29 juni 2016
en gesterkt door het Sacrament der Stervenden
overleden

Kamiel Vanhulle

(Manuel Halvelik)

geboren te Sint-Truiden op 4 april 1925.

Dit melden u met diepe droefheid:

Sylvia 'Vinnie' Vanwelkenhuysen,
zijn echtgenote

Dirk en Machteld Ogiers - Vanhulle,
Lotte & Jérémy, Simon, Bram en Quinten,
Philippe en Nele Robeyns - Vanhulle,
Joshua en Smilla,
zijn kinderen en kleinkinderen

Zijn schoonzussen, schoonbroers, neven en nichten.
De familie Vanhulle, Vanwelkenhuysen en aanverwanten.

U wordt vriendelijk uitgenodigd om de uitvaartmis bij te wonen
op **dinsdag 5 juli 2016 om 10 uur**
in de Onze-Lieve-Vrouwekathedraal, Handschoenmarkt te Antwerpen.

Samenkomst in de kathedraal.

Aansluitend heeft de begrafenis plaats in alle soberheid
op de begraafplaats te Berchem.

Naar wens van de overledene geen bloemen aub.

Correspondentieadres:
Familie Kamiel Vanhulle
p/a Uitvaartzorg Michael Deleu
Lange Lozanastraat 237 - 2018 Antwerpen
Digitaal condoleren via www.michaeldeleu.be

*Bijzondere dank aan dokter Spandel,
de thuisverpleging en de palliatieve hulp Antwerpen.*

*De familie dankt u voor uw medeleven
en warme betrokkenheid.*

Uitvaartzorg Michael Deleu
03/345 44 38

Gelieve in gebed te gedenken

Kamiel Vanhulle
(Manuel Halvelik)

echtgenoot van

Sylvia 'Vinnie' Vanwelkenhuysen

geboren te Sint-Truiden op 14 april 1925
vredig overleden te Borgerhout op 29 juni 2016

Dag daddy, grootva, nonk Karmel, Kamiel, Manuel,

We hoeven niet te treuren, want je bent waar je altijd al wilde zijn.

De dood handelde voor ons nog tergend traag in het nemen van je kracht,
je trots, je leven.

Je leven dat rust en regelmaat ademde, in boeken zwierf,
in tijd en ruimte reisde en zeeën inkt liet vloeien.

Af en toe daalde het leven van je hoofd naar je voeten en dan genoot je
van sigaren, goed eten en drinken. Dan stond je te swingen, te zingen
of gewoon knettergek te wezen.

Het kroop ook wel eens in donkere hoeken waar driftbuien,
fanatisme en doemvoorspellingen huisden.

Maar altijd klopte het zichtbaar in je hart, voor je diepe geloof,
bij verdriet om het heengaan van je dierbaren,
bij geluk om de mijlpalen in het leven van je geliefde dochters,
hun echtgenoten en je beminde kleinkinderen.

En natuurlijk in je liefde voor moeke, de kolkende stroom in je rustige
bestaan. Ze raasde, ze kuiste, ze werkte en ze vocht voor je.
Ze vocht tot het allerlaatste einde.

Het einde dat geen einde is. Je bent hier, nu en altijd onder ons.

Dankjewel papa voor dit voltooide, mooie leven.

Adieu, farewell, gis revido!